

ת"פ 50916/06/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'לאמנה

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 50916-06-16 מדינת ישראל נ' ג'לאמנה(עציר)

לפני כבוד השופטת רונית בש
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: מוחמד ג'לאמנה

גזר דין

1. הנאשם הודה בתיק זה בעובדות כתב האישום שתוקן, במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסדר לעניין העונש והורשע בביצוע העבירות כדלקמן: נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, יריות באזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין, מעשה פזיזות ורשלנות, עבירה לפי סעיף 338(א)(5) לחוק העונשין, נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 ונהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10א וסעיף 62(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה).

2. כעת, לאחר שהוגש בתיק זה תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם והושלם הליך הטיעונים לעונש, כל שותר הוא לגזור את דינו של הנאשם.

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

3. בין הנאשם לבין נאסר בסל (להלן: נאסר) ישנה היכרות מוקדמת. בשנת 2002 פקע תוקף רישיון הנהיגה של הנאשם ומאז לא חודש. בתאריך 3.2.15 פסל בית משפט השלום בעכו את הנאשם מלנהוג לתקופה של 24 חודשים, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היה הנאשם פסול מלנהוג. ביום 12.6.16, עובר לשעה 18:25, נסע הנאשם לביתו של אחיו משהור בכפר ג'דידה- מכר (להלן: הבית), כשהוא נוהג ברכב מסוג סקודה ונושא עמו ברכב נשק מסוג קרל גוסטב, שהוא נשק שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם (להלן: הנשק), בלא רשות על פי דין. הנאשם החנה את הרכב ליד הבית, השאיר את הנשק ברכב, ונכנס לתוך הבית. מכתב האישום עולה, כי כעבור זמן קצר הגיע נאסר לבית והחל לשוחח עם הנאשם. במהלך השיחה התלהטו הרוחות. הנאשם אמר לנאסר, כי עכשיו "נפתח עניין" ביניהם. בעקבות הצעקות התגודדו מספר אנשים מחוץ לבית. לאחר כמה דקות, יצאו הנאשם ונאסר מהבית, והנאשם נכנס לרכב.

באותה עת היו מספר אנשים מחוץ לבית ואחד מהם אחז באלה. הנאשם נסע מספר מטרים, עצר את הרכב, הוציא את פלג גופו העליון מחלון הנהג, כשהוא מחזיק בנשק וניסה לירות לאזור בו עמדו נאסר וקבוצת האנשים. בהמשך לכך, פתח הנאשם את דלת הנהג, יצא מהרכב, וירה לא פחות משלושה כדורים לאזור בו עמדו נאסר וקבוצת האנשים, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, ובמטרה להפחיד את הנוכחים. לאחר מכן, נכנס הנאשם חזרה לרכב והמשיך בנסיעתו. מספר אנשים החלו לרוץ אחר הרכב, שאז הנאשם עצר שוב את רכבו וירה מספר כדורים בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום חבלה, ובמטרה להפחידם. לאחר מכן המשיך הנאשם בנסיעתו. במעשיו המתוארים לעיל, נשא והוביל הנאשם נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין לנשיאתם ולהובלתם, ירה מספר פעמים מנשק חם באזור מגורים ללא הסבר סביר, בדרך נמהרת שיש בה לסכן את חייהם של נאסר וקבוצת האנשים או לגרום להם חבלה, זאת במטרה להפחיד או להקניט אותם. בנוסף, נהג הנאשם ברכב לאחר שהיה ידוע לו שהוא פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה וללא רישיון נהיגה תקף.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן מעלה כי הנאשם בן 48, נשוי ואב לחמישה ילדים ועובר למעצרו התגורר עם משפחתו בכפר ג'דידה - מכר. הנאשם יליד ג'נין, הגיע לארץ יחד עם בני משפחתו בשנת 1988, סיים 8 שנות לימוד שאז נאלץ, לדבריו, לעזוב את הלימודים כדי לסייע בפרנסת המשפחה. בשנים האחרונות התקשה הנאשם לשמור על רצף תעסוקתי.

5. עוד עולה מהתסקיר, כי בעברו של הנאשם הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש סמים וזיוף, ובגין ריצה הנאשם עונשי מאסר. בהתייחס לעבירות מושא כתב האישום, התקשה הנאשם לקבל אחריות לחלקו בביצוען. מדברי הנאשם בפני שירות המבחן עולה, כי פעל ממקום הגנתי וכתגובה ליחסו של המתלונן שגרם לו לחוש מאוים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבטא אמפטיה כלפי המתלונן ומתקשה להתחבר לבעייתיות שבמעשיו ולחומרם.

6. שירות המבחן הוסיף וציין, כי ברקע של הנאשם התמכרות לסמים, דבר שהשליך על תפקודו בכל המישורים. הנאשם סיפר כי הוא נוטל תשע שנים תחליף של סם מסוג מתדון ועובר למעצרו טופל במרכז "מאמץ" בחיפה. ברם, עד למועד כתיבת התסקיר, לא עלה בידי שירות המבחן לקבל מידע אודות הטיפול שקיבל הנאשם.

7. בבואו להעריך את הסיכון לעבריינות, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים שלילי, וכן כי התמכר לסמים והתנהג באופן פורץ חוק. שירות המבחן סבור כי הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת, הוריו התקשו לשמש עבורו דמויות סמכותיות ומציבות גבול, ולפיכך הנאשם אימץ לעצמו דרכים אנטי-סוציאליות לפתרון בעיותיו. שירות המבחן הוסיף וציין, כי הנאשם ריצה, כאמור, עונשי מאסר לתקופות שונות, אך הדבר לא הרתיע אותו ולא מנע ממנו לבצע עבירות נוספות, מה שעלול להעיד על כך שהנאשם פועל מתוך דפוסים עבריינים מושרשים באישיותו. אי לכך, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד ע"י הנאשם היא גבוהה, ברמת מסוכנות גבוהה של העבירות.

8. נוכח חומרת העבירות אל מול התייחסותו של הנאשם אליהן, ובהינתן הרשעותיו הקודמות של הנאשם ורמת הסיכון הנשקפת ממנו, נמנע שירות המבחן מליתן בעניינו המלצה על חלופה עונשית במסגרת הקהילה, אשר יהא בכוח להפחית סיכון להישנות עבירות. עם זאת, ממליץ שירות המבחן בתסקיר לבחון אפשרות לשלב את הנאשם בתוכניות טיפול במסגרת שב"ס.

טיעוני המאשימה לעונש

9. במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה הגיש בא כוחה את גיליון המרשם הפלילי והתעבורתי של הנאשם - ת/1. כמו כן, הגיש ב"כ המאשימה את כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין בתיק פל"א (תעבורה עכו) 57-09-13, אשר בו הושת על הנאשם מאסר על תנאי בן ה- 4 חודשים שיש להפעילו בתיק זה. כן, הגיש ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש בכתב- ת/3 והוסיף וטען בעל-פה בדיון בפניי ביום 29.1.17.

10. ב"כ המאשימה ציין כי לחובת הנאשם 14 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה הנאשם בעבר עונשי מאסר בפועל. עוד צוין, כי לחובת הנאשם 15 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות.

11. ב"כ המאשימה טען כי עבירות האלימות, המבוצעות באמצעות נשק, נגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי חוקי על ידי אלו שאינם מורשים ואינם מיומנים בהחזקת נשק שכזה, וכן על ידי גורמים עבריינים המבצעים שימוש בנשק. בנקודה זו טען ב"כ המאשימה, כי שומה על בית המשפט להילחם בתופעת האלימות הגואה והמאופיינת בשימוש בנשק, זאת באמצעות השתת ענישה מחמירה אשר תעביר מסר תקיף, חד וברור לנאשם ולעבריינים בכוח, לפיו החברה, ובראשה בתי המשפט, סולדים מעבירות כגון אלו.

12. ב"כ המאשימה ציין את עונשי המקסימום שקבע המחוקק בצד העבירות בהן הורשע הנאשם, תוך שטען כי לשיטתה של המאשימה, רף ענישה זה צריך לשמש כנקודת מוצא של בית המשפט בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם את המעשים החמורים בהם הורשע הנאשם. ב"כ המאשימה הוסיף וטען, כי על העונש לשמש גורם מוקיע, מתריע ומרתיע, וזאת על מנת לשקף את היחס בין חומרת המעשים ובין סלידתה של החברה מעבירות אלו, ולהעביר מסר לפיו מבצעי העבירות יהיו צפויים "לשלם" על כך באכיפה בלתי סלחנית.

13. ב"כ המאשימה טען, כי הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם ההגנה על שלמות גופו של אדם, הגנה על בריאות הציבור, מלחמה בהחזקת כלי נשק בלתי חוקיים בידי גורמים עבריינים בלתי מורשים, מניעת פגיעה בשלטון החוק, וכן שמירה על ביטחונם של הנוסעים בכביש והולכי הרגל. ב"כ המאשימה הדגיש את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות, כמו גם את הנזק הרב, אשר צפוי היה להיגרם כתוצאה מביצועו. הוטעם, כי הנאשם ירה מספר פעמים לכיוון האזור בו עמדו נאסר וקבוצת אנשים, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם ולגרום לחבלה. הובהר, כי הנזק הצפוי מביצוע מעשים אלו הוא פגיעה חמורה ואף אובדן חיים.

14. ב"כ המאשימה הפנה לגיליונות המרשם הפלילי והתעבורתי של הנאשם-ת/1, זאת כדי ללמד על מסוכנותו של

הנאשם לחברה. צוין כי הנאשם מתנהל כאדם חסר מעצורים, נטול ערכים, הבז לחוקי המדינה וערכיה, וזאת כשמעל ראשו מרחף עונש של מאסר על תנאי בן 4 חודשים, בר הפעלה. בנקודה זו הוסיף וטען ב"כ המאשימה, כי על עברו של הנאשם לבוא לידי ביטוי הן בהשתתפות עונש של מאסר ברף הגבוה של מתחם הענישה ההולם לו עותרת המאשימה, כאמור להלן, והן בהפעלת עונש המאסר על תנאי, במצטבר לעונש המאסר שיושת על הנאשם.

15. ב"כ המאשימה הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן וטען כי התסקיר מחזק את עמדתה של המאשימה בתיק זה. הודגש בנקודה זו, כי שירות המבחן העריך את רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד על ידי הנאשם כגבוהה, זאת ברמת מסוכנות גבוהה של העבירות.

16. ב"כ המאשימה הפנה, בטיעונו לעונש, לפסקי דין, לתמיכה בעמדתה העונשית של המאשימה בתיק זה הן לעניין העבירות בנשק והן לעניין העבירה של נהיגה בזמן פסילה.

17. לסיכום, עותרת המאשימה כי בית המשפט יקבע בתיק זה מתחם עונש הולם לכלל העבירות שביצע הנאשם, הנע בין עונש של 3.5 שנות מאסר לבין עונש של 6 שנות מאסר. כמו כן, עתר ב"כ המאשימה לכך שהעונש שיושת על הנאשם יעמוד ברום המתחם הנ"ל, זאת בצד הפעלת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם. עוד עותרת המאשימה להשתתפות רכיבי ענישה נוספים על הנאשם - מאסר על תנאי מרתיע ומשמעותי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי לתקופה ממושכת וכן קנס כספי כבד. כמו כן, עותרת המאשימה להפעלת ההתחייבות הכספית בסך 3000 ₪, עליה חתם הנאשם במסגרת ההליך המשפטי בתיק (תעבורה עכו) פל"א 57-09-13.

טיעוני ההגנה לעונש

18. הסנגור, בטיעונו לעונש, הדגיש את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן, המקל עם הנאשם, זאת נוכח מחיקת הוראת החיקוק בגין העבירה החמורה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(2) לחוק העונשין שנכללה בכתב האישום המקורי, והוספת עבירות קלות יותר חלף העבירה הנ"ל - עבירה של ירי באזור מגורים, לפי סעיף 340 א' לחוק הנ"ל ועבירה של מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(5) לחוק הנ"ל. הסנגור ציין, כי הודאת הנאשם מעידה על לקיחת אחריות כנה וחוסכת מזמנו של בית המשפט.

19. לטענת הסנגור, אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות, שכן עברו כולל בחובו בעיקר הרשעות בעבירות רכוש וסמים, נוכח התמכרותו לסמים. עוד נטען כי לא קדם תכנון מוקדם לעבירות מושא כתב האישום, וכי הן באו לעולם אך בעטיו של יכוח קולני עם בני משפחת המתלונן שהתגודדו סביבו של הנאשם, תוך שאחד מהם החזיק אלה, דבר שגרם לו לחוש מאוים והביאו לירות מספר יריות על מנת להרחיק את בני משפחת המתלונן. הסנגור ציין בנקודה זו, כי בעבר נפגע הנאשם קשות על ידי בני משפחת המתלונן שנהגו כלפיו באלימות ולפיכך חשש הפעם מפניהם.

20. ב"כ הנאשם הפנה, בטיעונו לעונש, למספר פסקי דין והגיש אסופת פסיקה כדי להמחיש את עמדתה לעונש

של ההגנה בתיק זה (נ/1). ב"כ הנאשם טען, כי אסופת הפסיקה שהגיש מלמדת, כי מתחם העונש ההולם לו עותרת המאשימה בתיק זה אינו הולם את נסיבות ביצוע העבירות שבפנינו. עוד נטען על ידי הסנגור, כי בגין העבירה של נהיגה בזמן פסילה מושת, בדרך כלל, עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, ולכל היותר - מספר חודשי מאסר של ממש. עוד צוין, כי בין הצדדים נערכה סולחה. בנקודה זו יוער, כי הטענה הנ"ל לא פורטה ולא גובתה במסמך כלשהו.

21. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא אב לחמישה ילדים, וכי כיום הוא שומר, במסגרת מעצרו, על ניקיונו מסמים. ב"כ הנאשם ביקש להעדיף במקרה שבפנינו את האינטרס לשיקומו של הנאשם, תוך שטען כי הנאשם מבקש לפתוח דף חדש בחייו לאחר שהמעצר המחיש לו את חומרת מעשיו. בסיכומו של דבר, ביקש הסנגור להסתפק בתיק זה בהטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם לתקופה של כ- 12 חודשים, תוך הפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם בחופף לתקופת המאסר בפועל. בנקודה זו הטעים הסנגור, כי העבירה של נהיגה בזמן פסילה, המפעילה את המאסר המותנה, אינה העבירה המהותית בתיק זה. עוד הבהיר הסנגור, כי ההגנה אינה מתנגדת להפעלת ההתחייבות הכספית שנחתמה על ידי הנאשם בתיק הקודם נגדו.

22. הנאשם, בדבריו בפני בית המשפט, אישר כי טעה טעות חמורה, תוך שטען כי העבירות בתיק זה בוצעו על ידו בעטיו של אירוע קודם, במסגרתו הותקף על ידי אותם אנשים (בני משפחת המתלונן). הנאשם הסביר כי הגיע למקום האירוע, בלית ברירה, מפאת מחלת אמו שהלכה מאז לעולמה. עוד טען הנאשם כי "שילם" מחיר כבד בגין מעשיו, זאת נוכח נטישתו את חמשת ילדיו. לסיום, הביע הנאשם צער רב על מעשיו.

דיון והכרעה

23. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין. על בית המשפט, בשלב הראשון של יישום תיקון 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראה ע"פ 8641-12 מוחמד סעד נ' מ"י, ניתן ביום 5.8.13).

24. במקרה דנן אין חולק כי העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, ולפיכך אקבע בגינן מתחם עונש הולם אחד. אקדים ואציין, כי הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת הנשק ע"י הנאשם, בצד העבירות של ירי באזור מגורים, איומים ומעשה פזיזות ורשלנות, הינו- שלומם וביטחונם של נאסר והאנשים, הנזכרים בכתב האישום, בפרט, וכן שלום הציבור ובטחונו, בכלל. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולבטחונו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדיון, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת

ישראל (25.6.2013)). בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון בשימוש בנשק ללא היתר, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע עבירות אלו, כל שכן כשעסקינן בירי באזור מגורים.

25. יפים בענייננו דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 6989/13 חנא פרח נ' מ"י (25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק 'בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו' (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה. . . . בענייננו, המעשים שבהם הורשע המערער חמורים. המערער עשה שימוש באקדח, אותו החזיק שלא כדין, בלב שכונות מגורים ולאחר שאיים על המתלונן. אמנם באירוע הירי לא נגרם נזק אך אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשה, שכן החומרה שבעבירות הנשק מתבטאת גם במה שעלול היה להתרחש. . . . לא ניתן להשלים עם מצב של ירי באזור מגורים בשל סכסוך אישי או כעס שחש המערער כלפי המתלונן. . . ."

26. זאת ועוד, בע"פ 1676/08 אבו האני ואח' נ' מ"י (1.6.09) נאמרו מפי בית המשפט העליון הדברים הבאים שאף כוחם יפה בתיק זה:

"אכן, המערערים עשו שימוש בנשק חם, בלב אזור מגורים, בדרך אשר הפכה, כפי שציין בית המשפט קמא, מקובלת ליישוב סכסוכים בחלק מן החברה בה מדובר. דומה כי אין מנוס מהכבדת היד, ותוך נקיטת מדיניות ענישה מחמירה בכגון דא, הכוללת תקופה משמעותית של מאסר מאחורי סורג וברית, גם לאנשים בעלי רקע נורמטיבי - כמו המערערים שלפנינו. ראוי שייצא הקול במקומות המתאימים, כי דינו של העושה שימוש בנשק שלא כדין עלול להיגזר לתקופת מאסר".

27. עוד אציין, כי מעבר לעבירות שעניינן נשיאת והובלת נשק, איומים, יריות באיזור מגורים ומעשה פזיזות ורשלנות, ביצע הנאשם שתי עבירות נוספות שעניינן, כאמור, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, מאז שנת 2002. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל על ידי הנאשם הינם שלטון החוק והמשפט וכן ביטחון הציבור.

להמחשת חומרת העבירות הנ"ל, יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו מפי כב' השופט רובינשטיין:

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת [...] ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור" (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל, פסקה ז').

עוד נקבע בעניין חומרת עבירה של נהיגה בזמן פסילה, מפי כב' השופט לוי ברע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו-לבן (פסקה 5), כי:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית- המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב...".

28. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ע"י הנאשם, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין, מלמדת בדבר חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות וכן כי יכול היה במקרה דנן להיגרם נזק חמור וקשה כתוצאה מביצועו. ודוק, הנאשם נשא עמו ברכבו נשק מסוכן מסוג "קרל גוסטב" ואף הותיר את הנשק ברכב כאשר נכנס לביתו של אחיו. כבר במעשהו הנ"ל יצר הנאשם מצב של סיכון, עת שהותיר את הנשק ברכב, ללא השגחה. בהמשך, ירה הנאשם לא פחות משישה כדורים לאזור בו עמדו נאסר וקבוצת האנשים ולאחר מכן, שוב ירה הנאשם מספר כדורים, כל זאת במטרה להפחיד. אינני מתעלמת מטיעונו של הסנגור, לפיו הותקף הנאשם קשות בעבר על ידי אותם אנשים, כמו גם מכך שהנאשם, מטבע הדברים, חש מאוים, לאחר שהבחין באלה בידו של אחד מהאנשים הנ"ל ולאחר שחלקם רץ אחרי רכבו. דא עקא, שהנאשם פעל בדרך בלתי סבירה ונמהרת, עת שירה מספר פעמים נשק חם באזור מגורים, דבר המגלם בחובו מסוכנות פוטנציאלית רבה. למרבה המזל, לא נפגע איש במהלך האירוע, אולם האירוע שבפנינו יכול היה, חלילה, להסתיים אחרת, בדרך של פגיעה בגוף או בדרך טראגית יותר של קיפוד חיי אדם.

29. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירה של נשיאה והחזקת נשק, תוך שימוש בנשק, מלמדת בדבר השתת עונשי המאסר בפועל, כדלקמן:

- ת.פ. (מחוזי חיפה) 7136/08 מ"י נ' יאסין, 4.12.2008. באותו מקרה נגזרו 36 חודשי מאסר על נאשם שירה לעבר מתלונן בעת שהאחרון שהה במסעדה. גם לאחר הירי הראשוני המשיך הנאשם לרדוף אחר המתלונן שניסה להימלט. המתלונן לא נפגע מהירי. הנאשם היה בן 27, עם עבר פלילי שאינו מכביד באופן יחסי, הגיע להסכם סולחה עם המתלונן והודה במיוחס לו. ערעור שהוגש על חומרת העונש - נדחה (ע"פ 10837/08).

- ת.פ. (מחוזי ירושלים) מ"י נ' עווידה (19.12.13). במקרה הנ"ל ירה הנאשם לעבר המתלונן ממרפסת ביתו וממרחק של כ-20-15 מטרים, בהמשך לסכסוך קודם. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 30 חודשי מאסר בפועל עד 5 שנות מאסר בפועל, וגזר על הנאשם בן ה-48 שהודה במיוחס לו ושעברו הפלילי אינו מכביד, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

- ת"פ (מחוזי חיפה) 29911-03-15 מדינת ישראל נ' אבו דיב (11.08.15). בתיק הנ"ל שנדון בפני השתתי על הנאשם, שהורשע מכוח הודאתו בביצוע עבירות בנשק, עונש של 28 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה מותנית. יצוין כי הנאשם הנ"ל החזיק ונשא, ללא היתר כדין, אקדח, באמצעותו ירה מספר רב של כדורים בשטח חווה שבבעלותו, ובהמשך - בשכונת מגורים, ירה שוב הנאשם, באמצעות האקדח, מספר רב של כדורים, תוך כדי נסיעה ברכב בו נהג אחר. יצוין, כי בנוסף ירה הנאשם הנ"ל שני כדורים נוספים מתוך הרכב, זאת לאחר שהאחר עקף ברכבו רכב אחר

שנסע לפנייהם בכביש. בעברו של הנאשם הנ"ל הייתה הרשעה קודמת אחת בעבירות אלימות בגינה הושת עליו מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים.

30. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, תובא הפסיקה הבאה:

- בעפ"ת (מחוזי חיפה) 19139-10-14 ריהאם נ' מ"י (13.11.14) הותירה ערכאת הערעור על כנו עונש של מאסר בפועל בן 4 חודשים בדרך של עבודות שירות, אשר הושת על המערערת שהורשעה בעבירות שעיקרן נהיגה בזמן פסילה. יצוין, כי לחובת המערערת הנ"ל עמדו 5 הרשעות תעבורה קודמות.

- בעפ"ת (מחוזי חיפה) 17060-03-13 יעקובוב נ' מ"י (3.6.13) דובר במערער עליו הושתו בערכאה הדיונית 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים בחופף, וכן פסילה בפועל לתקופה של 36 חודש, תוך הפעלת פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים, בחופף, וכן קנס כספי. הערעור הנ"ל על חומרת העונש, שהופנה בעיקרו נגד עונש הפסילה בפועל, נדחה, תוך שערכאת הערעור ציינה כי חרף נסיבותיו האישיות הקשות של המערער, יש להותיר את הענישה שהושתה עליו על כנה, זאת בהינתן עברו התעבורתי המכביד.

- בעפ"ת (מחוזי חיפה) 44863-06-12 נסאר נ' מ"י (26.2.13) נדחה ערעור המערער עליו הושת בערכאה הדיונית עונש של 3 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי בן 8 חודשים בחופף ובצד עונשים נלווים.

31. לאחר שבחנתי, כאמור, את הערכים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בתיק זה על ידי הנאשם, כמו גם את נסיבות ביצוע העבירות, ואת מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות הפסיקה שהוגשה על ידי כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 28 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל.

32. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40 י"א לחוק העונשין, אציין, בראש ובראשונה, את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן את העדת העדים בתיק זה והן מזמנו היקר של בית המשפט. עוד אוסיף, לטובת הנאשם, את נסיבותיו האישיות, כפי שעולה מעיון בתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה לעונש. כן יצוין כי הנאשם הביע בדיון בפני צער על מעשיו ואישר, כאמור, כי טעה טעות חמורה. עם זאת, לחובת הנאשם, אציין כי הלה התקשה לבטא בפני שירות המבחן אמפתיה כלפי המתלונן (נאסר) וכן התקשה לקבל אחריות מלאה למעשיו ולהתחבר לבעייתיות הטמונה בהם. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם התמכר לסמים קשים וכי הוא פועל מתוך דפוסים עברייניים מושרשים. שירות המבחן העריך, כאמור, כי קיימת אצל הנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד שחומרתן רבה, ולפיכך נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. זאת ועוד, גיליון המרשם הפלילי והתעבורתי של הנאשם מלמד, כי שלטון החוק אינו נר לרגליו של הנאשם. בעברו של הנאשם הרשעות קודמות במגוון רב של עבירות פליליות, שעיקרן עבירות רכוש וסמים, וכן במגוון עבירות תעבורה, לרבות הרשעות בעבירות של נהיגה ללא רישיון בתוקף ובעבירה של נהיגה בזמן פסילה. לא זו אף זו, מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים שהושת על הנאשם בגין הרשעתו בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון בתוקף, לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את העבירות הנ"ל.

33. לאחר ששקלתי, כאמור, את מכלול הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות שבפנינו, כמו גם את טיעוני ב"כ הצדדים, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של מאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים, זאת תוך הפעלת המאסר המותנה הנ"ל במצטבר. בנוסף, יושתו על הנאשם מאסר מותנה ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, הן בפועל והן על תנאי, וכן תופעל ההתחייבות הכספית בסכום של 3,000 ₪, עליה, כאמור, חתם הנאשם. בהינתן העובדה שהושת על הנאשם בתיק זה מאסר בפועל לתקופה ממושכת, וביתי את הדעת להפעלת ההתחייבות הכספית, כאמור, הנני מחליטה שלא להחליט על הנאשם קנס כספי.

34. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם כדלקמן:

· למאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים.

הנני מורה בדבר הפעלת המאסר המותנה בן ה-4 חודשים, שהושת על הנאשם בתיק (תעבורה עכו) פל"א 57-09-13, זאת במצטבר לתקופת המאסר בפועל הנ"ל.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 36 חודשים, בניכוי ימי מעצרו (מיום 13.06.16).

· למאסר על תנאי לתקופה של 15 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 וירשע בגינה.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא לבל יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו/או עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל ו/או סעיף 340 א' לחוק הנ"ל ו/או סעיף 338(א)(5) לחוק הנ"ל ו/או סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 וירשע בגין אחת או יותר מהן.

· הנני מורה על פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים, אשר תחל ביום שחרורו של הנאשם ממאסר.

· הנני מורה על פסילת הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור אחת מעבירות התעבורה בה הורשע בתיק זה או עבירה לפי התוספת הראשונה או התוספת השנייה לפקודת התעבורה וירשע בגין אחת או יותר מהן.

· הנני מורה על הפעלת ההתחייבות הכספית בסכום של 3,000 ₪ עליה חתם הנאשם בתיק (תעבורה עכו) פל"א 57-09-13, זאת באופן שהנאשם יישא בתשלום הסכום הנ"ל, ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.05.17 ואילך.

בשולי גזר הדין, ונוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, מובאת בזה המלצתי לשב"ס לבחון את אפשרות שילובו של הנאשם בתכנית טיפולית בין כותלי בית הסוהר.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ז, 19 פברואר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם (באמצעות שב"ס).